

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 712/2559

พนักงานอัยการจังหวัดหนองคายโจทก์ นายท้าวคำพันธ์หรือตึก หลวงจุมพล กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 26, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 65, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 75, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 76, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 76/1, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 11, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 12, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 83, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 18, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 86

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยที่ 2 สั่งซื้อเมทแอมเฟตามีนของกลางจาก อ. ขาวลาวให้ส่งเมทแอมเฟตามีนนั้นจาก
 สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเข้ามาในประเทศไทย โดยไม่ได้ความว่าจำเลยที่ 2 กับ อ.
 เป็นพวกเดียวกันและได้วางแผนแบ่งหน้าที่กันกระทำผิดดังกล่าว ทั้งจำเลยที่ 2 ก็ไม่ได้เดินทางออก
 ไปนอกราชอาณาจักร การกระทำของจำเลยที่ 2 จึงไม่เป็นตัวการร่วมกันกับจำเลยที่ 1 ที่เป็นผู้ขาย
 แต่ถือเป็นผู้ก่อให้เกิดผู้ขายนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักร จำเลยที่ 2 จึงเป็นผู้ใช้ให้ผู้อื่น
 กระทำผิดดังกล่าว ข้อเท็จจริงที่พิจารณาได้ความจึงแตกต่างจากฟ้องในสาระสำคัญ ไม่อาจลงโทษ
 ฐานเป็นผู้ใช้ให้ผู้อื่นนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายตามที่พิจารณา
 ได้ความ คงลงโทษได้เพียงฐานเป็นผู้สนับสนุนให้ผู้อื่นกระทำผิด ปัญหาดังกล่าวเกี่ยวกับ
 ความสงบเรียบร้อย ศาสนิกายกษัตริย์วินิจัยได้ เจ้าพนักงานตำรวจได้เข้าจับกุมจำเลยทั้งสองโดยที่
 จำเลยที่ 1 ยังไม่ได้ส่งมอบเมทแอมเฟตามีนของกลางแก่จำเลยที่ 2 จำเลยที่ 2 ยังไม่ได้รับเข้ามาใน
 เจ้ามือของจำเลยที่ 2 จึงฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ 2 ได้ครอบครองเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวเป็น
 ความผิดสำเร็จ แต่การที่จำเลยที่ 2 ไปรอรับเมทแอมเฟตามีนของกลางที่จำเลยที่ 1 นำเข้ามาเพื่อ
 ส่งมอบให้ที่จุดนัดหมาย ถือว่าเป็นการกระทำที่ใกล้ชิดต่อความผิดสำเร็จ เข้าชั้นลงมือกระทำผิด
 แล้ว การกระทำของจำเลยที่ 2 จึงเป็นความผิดฐานพยายามมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครอง
 เพื่อจำหน่าย ปัญหาดังกล่าวเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้จำเลยที่ 2 ไม่ได้กล่าวชัดแจ้งในฎีกา
 ศาลฎีกาก็หยิบยกขึ้นวินิจฉัยได้ ซึ่งการกระทำผิดของจำเลยที่ 2 ต่อเมทแอมเฟตามีนของกลางดัง
 ที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดได้ความว่ามีลักษณะเดียวกับที่จำเลยที่ 2 กระทำต่อกัญชาของกลาง
 ศาลฎีกาเห็นควรพิพากษาให้มีผลตลอดไปถึงการกระทำผิดเกี่ยวกับกัญชาของกลางซึ่งยุติไป
 แล้วด้วย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 26, 57, 65, 66, 75, 76, 76/1, 91, 102 พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 มาตรา 11, 12 (1), 18 วรรคสอง, 62 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 91 ริมเมทแอมเฟตามีน กัญชา

และโทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลาง กับให้นับโทษจำเลยที่ 2 ในคดีนี้ต่อจากโทษจำเลยในคดีอาญา หมายเลขแดงที่ 1292/2553 ของศาลชั้นต้น จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพข้อหาร่วมกันนำกัญชา เข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ข้อหาร่วมกันมีกัญชาไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยไม่ ได้รับอนุญาต และข้อหาเป็นคนต่างด้าวเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ผ่านช่องทางตามที่ กฎหมายกำหนด ส่วนข้อหาอื่นให้การปฏิเสธ จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพข้อหาเสพเมท แอมเฟตามีนโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ข้อหา มีกัญชาไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ข้อหา ร่วมกันนำกัญชาเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย และข้อหาร่วมกันมีกัญชาไว้ในครอบครอง เพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต ส่วนข้อหาอื่นให้การปฏิเสธ และรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับ จำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตาม พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่งและวรรคสาม (2), 65 วรรคสอง, 66 วรรคสอง, 26 วรรคหนึ่งและวรรคสอง, 75 วรรคหนึ่ง, 76/1 วรรคสอง ประกอบ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 และจำเลยที่ 1 มีความผิดตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 มาตรา 11, 18 วรรคสอง, 62 วรรคหนึ่ง และจำเลยที่ 2 มีความผิดตามพระราชบัญญัติ ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 26 วรรคหนึ่ง, 76 วรรคหนึ่ง, 57, 91 การกระทำของจำเลย ทั้งสองเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันนำเข้าเพื่อจำหน่ายซึ่งเมทแอมเฟตามีนกับฐาน ร่วมกันมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งเมทแอมเฟตามีนเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันนำเข้าเพื่อจำหน่ายซึ่งเมทแอมเฟตามีน ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ให้ลงโทษประหารชีวิตจำเลยทั้งสอง ฐานร่วมกันนำเข้าซึ่ง กัญชากับฐานร่วมกันมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งกัญชาเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลาย บท แต่ละบทมีอัตราโทษเท่ากัน ให้ลงโทษฐานร่วมกันนำเข้าซึ่งกัญชา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ลงโทษจำคุกจำเลยทั้งสองคนละ 13 ปี และปรับคนละ 1,300,000 บาท จำเลยที่ 1 ฐาน เป็นคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ผ่านช่องทางตามที่กฎหมายกำหนด จำคุก 6 เดือน จำเลยที่ 2 ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 6 เดือน และฐานมีกัญชาไว้ในครอบครองโดยไม่ ได้รับอนุญาต จำคุก 3 เดือน จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพฐานร่วมกันนำเข้าซึ่งกัญชา จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพฐานเป็นคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ผ่านช่องทางตามที่กฎหมาย กำหนด จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพฐานเสพเมทแอมเฟตามีนและฐานมีกัญชาไว้ในครอบครอง โดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ฐานร่วมกันนำเข้าซึ่งกัญชา คงจำคุกจำเลยทั้งสองคนละ 6 ปี 6 เดือน และปรับคนละ 650,000 บาท จำเลยที่ 1 ฐานเป็นคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ ผ่านช่องทางตามที่กฎหมายกำหนด คงจำคุก 3 เดือน จำเลยที่ 2 ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน คงจำคุก 3 เดือน และฐานมีกัญชาไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต คงจำคุก 1 เดือน 15 วัน ส่วนความผิดฐานร่วมกันนำเข้าเพื่อจำหน่ายซึ่งเมทแอมเฟตามีน ทางนำสืบของจำเลยทั้งสอง เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (1) คงจำคุกจำเลยทั้งสองคนละตลอดชีวิต เมื่อจำคุกจำเลยทั้งสองคนละตลอดชีวิตแล้วก็ไม่อาจนำโทษจำคุกในความผิดกระทงอื่นมารวมอีก ได้ คงให้จำคุกจำเลยทั้งสองคนละตลอดชีวิตสถานเดียว และปรับคนละ 650,000 บาท ไม่ชำระ ค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 หากมีการกักขังแทนค่าปรับให้หักขัง

ไม่เกิน 2 ปี ให้นับโทษจำคุกตลอดชีวิตของจำเลยที่ 2 ในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกจำเลยในคดีอาญา หมายเลขแดงที่ 1292/2553 ของศาลชั้นต้น ฎีกาฎีกา เมทแอมเฟตามีนและโทรศัพท์เคลื่อนที่ ของกลาง จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษายืน จำเลยที่ 2 ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นในชั้นนี้รับฟังยุติว่า ตามวันเวลา และสถานที่เกิดเหตุในฟ้อง จำเลยที่ 1 เป็นคนสัญชาติลาว ได้นั่งเรือเดินทางจาก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวข้ามแม่น้ำโขงมาขึ้นที่ฝั่งราชอาณาจักรไทยในเขตตำบล โพนสา อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย แล้วถูกจับพร้อมกับจำเลยที่ 2 และยึดได้กัญชาแห้ง 20 แท่ง เมทแอมเฟตามีน 397 เม็ด โทรศัพท์เคลื่อนที่ 3 เครื่อง และเงินสด 1,700 บาท เป็นของกลาง ต่อมาวันที่ 14 ธันวาคม 2553 เจ้าพนักงานตำรวจได้นำจำเลยทั้งสองกลับไปตรวจค้นบริเวณ ที่เกิดเหตุอีกครั้งพบเมทแอมเฟตามีน 402 เม็ด หลังจากนั้นได้พาจำเลยที่ 2 ไปตรวจค้นบ้านของ จำเลยที่ 2 ที่ตำบลบ้านธาตุ อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี พบกัญชา 1 ห่อ น้ำหนัก 9.440 กรัม ใบนำ ฝากเงินของธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) 7 แผ่น และทรัพย์สินอื่นจึงยึดไว้เป็นของกลาง กล่าวหาว่าจำเลยทั้งสองร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ร่วมกันมี เมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ร่วมกันนำกัญชาเข้ามาใน ราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ร่วมกันมีกัญชาไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต จำเลยที่ 1 เป็นคนต่างด้าวเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ผ่านช่องทางตามที่กฎหมาย กำหนด จำเลยที่ 2 มีกัญชาไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และเสพเมทแอมเฟตามีน จำเลย ทั้งสองให้การรับสารภาพ เว้นแต่ข้อหาร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อ จำหน่ายและร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต จำเลย ทั้งสองให้การปฏิเสธ เมทแอมเฟตามีนของกลางตรวจพิสูจน์แล้วคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 12.378 กรัม ตามรายงานการตรวจพิสูจน์ ส่วนกัญชา 1 ห่อ น้ำหนัก 9.440 กรัม และกัญชา 20 แท่ง คิดเป็นน้ำหนักรวม 19.600 กิโลกรัม ตามรายงานการตรวจพิสูจน์ มีปัญหาต้องวินิจฉัยตาม ฎีกาของจำเลยที่ 2 เฉพาะในข้อหาความผิดฐานร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาใน ราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายและมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ที่มีสาระสำคัญว่า จำเลยที่ 2 ไม่ได้ติดต่อสั่งซื้อเมทแอมเฟตามีนของกลาง จำเลยที่ 1 อาจไม่ได้ติดต่อหรือรับจ้าง ขนส่งยาเสพติดให้แก่จำเลยที่ 2 คนเดียว และจำเลยที่ 1 ไม่มีเจตนาจะส่งเมทแอมเฟตามีน ของกลางให้แก่จำเลยที่ 2 กรณีดังกล่าวได้ความตามบันทึกคำให้การของจำเลยที่ 1 ในชั้นสอบสวน ว่า ในวันเกิดเหตุ เวลา 17.30 นาฬิกา ท้าวอ้าย ราชภูรชาลาว ไปที่บ้านจำเลยที่ 1 ที่ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จ้างให้จำเลยที่ 1 นำกระสอบบรรจุกัญชาและเมท แอมเฟตามีนบรรจุในถุงพลาสติกสีฟ้าพันด้วยเทปพันสายไฟสีดำ 1 ห่อ ไปวางไว้ที่หลักกิโลเมตรที่ 22 ถนนสายบ้านโพนสา - ท่ามะเฟือง สักครูจำเลยที่ 2 ก็โทรศัพท์ติดต่อจำเลยที่ 1 ถามว่ามา หรือยัง จำเลยที่ 1 บอกว่ามาแล้ว และบอกจำเลยที่ 2 ว่าจะเอากัญชากับเมทแอมเฟตามีนไปวางไว้ ที่หลักกิโลเมตรที่ 22 ริมถนน แล้วจะกลับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จากนั้นจำเลยที่ 1 ว่าจ้างเรือหางยาวบรรทุกกระสอบกัญชาและเมทแอมเฟตามีนไปที่ฝั่งประเทศไทยบริเวณบ้าน โพนสา เมื่อถึงฝั่งจำเลยที่ 1 แยกกระสอบกัญชาและห่อเมทแอมเฟตามีนขึ้นฝั่งไปประมาณ 10 เมตร พบจำเลยที่ 2 ที่มารับสิ่งของซึ่งต่อมาก็ถูกจับทั้งสองคน รายละเอียดปรากฏตามบันทึก คำให้การ เห็นว่า จำเลยที่ 1 เป็นคนลาว ในชั้นสอบสวนไม่ต้องการล่ามแปลทำนองเดียวกับการ เบิกความต่อศาลในชั้นพิจารณา เชื่อว่าพยานปากนี้ฟังภาษาไทยได้ดี จำเลยที่ 1 ได้ให้การต่อ

พนักงานสอบสวนหลังเกิดเหตุในเวลาไม่นาน มีรายละเอียดมากมาย ไม่เชื่อว่าพนักงานสอบสวนจะ
ไปปั้นแต่งเรื่องขึ้นเอง ซึ่งข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นก็มีขั้นตอนสอดคล้องกับคำให้การของจำเลยที่ 2 ตาม
บันทึกคำให้การ ในสาระสำคัญ ไม่ปรากฏว่าการสอบสวนไม่ชอบอย่างไร คำให้การในชั้นสอบสวน
ของจำเลยที่ 1 จึงมีน้ำหนักให้รับฟังได้ ตามบันทึกคำให้การของจำเลยที่ 1 ดังกล่าวนั้น เมื่อจำเลยที่
1 รับภักฐาและเมทแอมเฟตามีนของกลางจากท้าวอ้ายแล้ว ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ 1 ได้ติดต่อ
นัดหมายกับผู้ใดอีก ในชั้นพิจารณาที่จำเลยที่ 1 อ้างตนเองเบิกความเป็นพยานก็ไม่ได้เบิกความว่า
จะนำเมทแอมเฟตามีนของกลางไปส่งแก่ผู้อื่นที่มีตัวตนอยู่จริงแต่อย่างใด คงอ้างแต่เพียงว่าจำเลย
ที่ 1 ไม่ได้นำเมทแอมเฟตามีนของกลางเข้ามาด้วยเท่านั้น ซึ่งตามพฤติการณ์แห่งคดีไม่มีน้ำหนักให้
รับฟังดังที่ศาลล่างทั้งสองวินิจฉัยโดยละเอียดแล้ว จึงเชื่อว่าเมื่อจำเลยทั้งสองพูดโทรศัพท์ติดต่อกัน
แล้ว จำเลยที่ 1 ก็ได้นำภักฐาและเมทแอมเฟตามีนของกลางลงเรือหางยาวมาขึ้นฝั่งประเทศไทย
ในเวลาต่อเนื่องกันทันที โดยที่ระหว่างนั้นจำเลยที่ 1 ไม่ได้ติดต่อกับผู้ใดอีก ซึ่งเมทแอมเฟตามีน
ของกลางนับว่ามีจำนวนมาก การนำเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นความผิดที่มีอัตราโทษสูง
หากจำเลยที่ 1 ไม่มีจุดหมายที่จะส่งมอบเมทแอมเฟตามีนนั้นแก่ผู้ใดโดยชัดเจนและโดยเร็วแล้ว ไม่
เชื่อว่าจำเลยที่ 1 จะนำเมทแอมเฟตามีนนั้นติดตัวมาด้วย และเมื่อได้ความว่าในวันเกิดเหตุตนเอง
จำเลยที่ 2 ก็ได้โอนเงินเข้าบัญชีของนายจันทัง เป็นค่ายาเสพติดจำนวน 100,000 บาท และมี
ราษฎรชาวลาวรับเงินไปแล้ว โดยที่ก่อนหน้านี้ก็มีการโอนเงินในลักษณะเดียวกันมาแล้วหลายครั้ง
จำนวนมาก ตามใบนำฝากเงิน ซึ่งเงิน 100,000 บาท ที่โอนให้คงมากเกินไปสำหรับการชำระราคา
ค่าภักฐา 20 แห่ง ที่ซื้อขายกันตามแนวชายแดนนั้น จึงยากจะรับฟังว่าเป็นการซื้อขายภักฐากัน
แต่เพียงอย่างเดียว และถ้าเป็นการซื้อขายภักฐากันแต่เพียงอย่างเดียว ตามพฤติการณ์จำเลยที่ 2
คงไม่จำเป็นต้องไปรับมาด้วยตนเอง และแม้จะไปรับด้วยตนเองก็คงจะต้องจัดเตรียมยานพาหนะที่
เหมาะแก่การลักลอบซุกซ่อนขนภักฐานั้นไปด้วย การที่จำเลยที่ 2 นำรถจักรยานยนต์ไปรับ
ยาเสพติดที่สั่งซื้อ กลับทำให้เห็นว่ามีจุดมุ่งหมายสำคัญที่เมทแอมเฟตามีนมากกว่า จำเลยที่ 2 เป็น
ผู้เกี่ยวข้องทั้งยาเสพติดประเภทเมทแอมเฟตามีนและประเภทภักฐา พฤติการณ์ของจำเลยที่ 2 ดัง
ที่กล่าวมาโดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อเท็จจริงที่ได้ความว่า เมื่อจำเลยที่ 1 ได้รับภักฐาและเมท
แอมเฟตามีนของกลางจากท้าวอ้ายแล้วได้ติดต่อกับจำเลยที่ 2 ไม่ได้ติดต่อใครอีก และนำยาเสพติด
ดังกล่าวมาส่งให้จำเลยที่ 2 ที่บริเวณจุดนัดหมายในเวลาต่อเนื่องกันทันทีดังได้กล่าวแล้ว จึงเชื่อว่า
นอกจากจำเลยที่ 2 จะสั่งซื้อภักฐาของกลางจากฝ่ายผู้ชายแล้ว จำเลยที่ 2 ยังสั่งซื้อเมท
แอมเฟตามีนของกลางจากผู้ชายให้นำเข้ามาด้วย อย่างไรก็ตาม ข้อเท็จจริงได้ความชัดเจนเพียงว่า
จำเลยที่ 2 สั่งซื้อเมทแอมเฟตามีนของกลางจากท้าวอ้ายราษฎรชาวลาวให้ส่งเมทแอมเฟตามีนนั้น
จากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเข้ามาในประเทศไทย โดยไม่ได้ความว่าจำเลยที่ 2 กับ
ท้าวอ้ายเป็นพวกเดียวกันและได้วางแผนแบ่งหน้าที่กันกระทำความผิดดังกล่าว ทั้งจำเลยที่ 2 ก็ไม่ได้
เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร การกระทำของจำเลยที่ 2 จึงไม่เป็นตัวการร่วมกันกับจำเลยที่ 1
ที่เป็นฝ่ายผู้ชาย แต่ถือเป็นผู้ก่อให้เกิดผู้ขายนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักร จำเลยที่ 2 จึง
เป็นผู้ใช้ให้ผู้อื่นกระทำความผิดดังกล่าว ข้อเท็จจริงที่พิจารณาได้ความจึงแตกต่างจากฟ้องใน
สาระสำคัญ ไม่อาจลงโทษฐานเป็นผู้ใช้ให้ผู้อื่นนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อ
จำหน่ายตามที่พิจารณาได้ความ คงลงโทษได้เพียงฐานเป็นผู้สนับสนุนให้ผู้อื่นกระทำความผิด ปัญหา
ดังกล่าวเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกายกขึ้นวินิจฉัยได้ นอกจากนี้ตามทางนำสืบของโจทก์
ได้ความว่า เจ้าพนักงานตำรวจได้เข้าจับกุมจำเลยทั้งสองโดยที่จำเลยที่ 1 ยังไม่ได้ส่งมอบเมท

แอมเฟตามีนของกลางแก่จำเลยที่ 2 ดังที่ดาบตำรวจชวลิต เจ้าพนักงานตำรวจผู้จับกุมเบิกความ
ตอนหนึ่งว่า ก่อนที่จำเลยที่ 1 จะส่งมอบถุงที่แบกมาให้จำเลยที่ 2 ตอนนั้นอยู่ห่างกันประมาณ 1
เมตร พยานกับพวกได้รับเข้าไปแสดงตัวว่าเป็นเจ้าพนักงานตำรวจและควบคุมตัวจำเลยทั้งสอง
เอาไว้ทันที จำเลยที่ 1 เห็นเช่นนั้นได้ทิ้งถุงที่แบกมาลงพื้นดิน แล้วใช้มือขวาล้วงเข้าไปใน
กระเป๋าทางเกงหยิบเอาสิ่งของออกมาแล้วขว้างทิ้ง ส่วนจำเลยที่ 2 ยืนอยู่คล้ายกับตกใจ ซึ่งเกี่ยวกับ
สิ่งของที่จำเลยที่ 1 เอาออกมาขว้างทิ้งนั้น ต่อมาเจ้าพนักงานตำรวจยึดได้คือเมทแอมเฟตามีน
ของกลาง ดังนี้ เกี่ยวกับเมทแอมเฟตามีนของกลาง จำเลยที่ 2 จึงยังมิได้รับเข้ามาในเงื้อมมือของ
จำเลยที่ 2 จึงฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ 2 ได้ครอบครองเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวเป็นความผิดสำเร็จ แต่
การที่จำเลยที่ 2 ไปครอบครองเมทแอมเฟตามีนของกลางที่จำเลยที่ 1 นำเข้ามาเพื่อส่งมอบให้ที่จุด
นัดหมาย ถือว่าเป็นการกระทำที่ใกล้ชิดต่อความผิดสำเร็จ เข้าชั้นลงมือกระทำผิดแล้ว การกระทำ
ของจำเลยที่ 2 จึงเป็นความผิดฐานพยายามมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย
ปัญหาดังกล่าวเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้จำเลยที่ 2 ไม่ได้กล่าวอ้างชัดแจ้งในชั้นฎีกา
ศาลฎีกาก็หยิบยกขึ้นวินิจฉัยได้ ซึ่งการกระทำผิดของจำเลยที่ 2 ต่อเมทแอมเฟตามีนของกลางดัง
ที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดได้ความว่า มีลักษณะเดียวกับที่จำเลยที่ 2 กระทำต่อกัญชาที่นำเข้ามาของกลาง
ศาลฎีกาเห็นควรพิพากษาให้มีผลตลอดไปถึงการกระทำผิดเกี่ยวกับกัญชาของกลางซึ่งยุติไป
แล้วด้วย ที่ศาลอุทธรณ์ลงโทษจำเลยที่ 2 มานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยบางส่วน ฎีกาของจำเลยที่ 2
ฟังขึ้นบางส่วน พิพากษาแก้เป็นว่า สำหรับความผิดฐานนำเมทแอมเฟตามีนและกัญชาเข้ามาใน
ราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายและฐานมีเมทแอมเฟตามีนและกัญชาไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย
จำเลยที่ 2 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่งและ
วรรคสาม (2), 65 วรรคสอง, 66 วรรคสอง, 26 วรรคหนึ่งและวรรคสอง, 75 วรรคหนึ่ง, 76/1
วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80, 86 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้
ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานเป็นผู้สนับสนุน
ผู้อื่นกระทำความผิดฐานนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย และฐานพยายามมี
เมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท
ให้ลงโทษฐานเป็นผู้สนับสนุนผู้อื่นนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายซึ่งเป็น
กฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ให้จำคุกตลอดชีวิต ความผิด
ฐานเป็นผู้สนับสนุนผู้อื่นนำกัญชาเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายและฐานพยายามมีกัญชาไว้
ในครอบครองเพื่อจำหน่ายเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทซึ่งมีโทษเท่ากัน ให้
ลงโทษฐานเป็นผู้สนับสนุนผู้อื่นนำกัญชาเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 8 ปี 8 เดือน และปรับ 866,666.66 บาท ลดโทษให้
จำเลยที่ 2 ในความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนผู้อื่นนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อ
จำหน่าย และฐานเป็นผู้สนับสนุนผู้อื่นนำกัญชาเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายหนึ่งในสาม
และกึ่งหนึ่ง ตามลำดับ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 53 ฐานเป็น
ผู้สนับสนุนผู้อื่นนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย จำคุก 33 ปี 4 เดือน ฐาน
เป็นผู้สนับสนุนผู้อื่นนำกัญชาเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย จำคุก 4 ปี 4 เดือน และปรับ
433,333.33 บาท เมื่อรวมกับโทษฐานมีกัญชาไว้ในครอบครองโดยมิได้รับอนุญาตและเสพเมท
แอมเฟตามีนแล้ว เป็นจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 37 ปี 12 เดือน 15 วัน และปรับ 433,333.33 บาท
นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

เถกิงศักดิ์ คำสุระ · นิพันธ์ ช่วยสกุล · วิวัธน์ ทองลงยา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/712/2559>